

«СЛАВЕТНІ СИНІ СОКАЛЬЩИНИ!!!ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!»

ШПАК РОМАН МАР'ЯНОВИЧ

Роботу виконали:

Басараб Вікторія, Бабчук Анастасія

учні 11Б класу Сокальської ЗШ І-ІІІ ст№2

керівники: Походенко Ірина Степанівна

Мигасюк Галина Мирославівна

контактний телефон 0935160709, 093225040

Шпак Роман Мар'янович

01.08.1978-06.03.2023

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!

Від нас ідуть найкращі...

Усі тут слова, взагалі, безсилі! Вони не захищають від російських куль і ракет найкращих, найсвітліших, найсміливіших, найперспективніших. Це горе від втрат наших людей якесь бездонне, від нього нікуди не сховася, хочеться вити і гризти зубами землю.

Сонячним променем, світлим, привітним і делікатним торкнулася струна серця воїна-захисника. Воно б'ється-пульсує і.....кровоточить. Рясно його повсюди, розкидано, розвіяно вітром і не зібрати от ніяк до одного міха. Воно не кориться, не падає на коліна, пручається, виривається, болить і завмирає...

Його життя –спалах, мить. Воно горіло, але не згорить! Бо полум'я щоразу більше розгорається від биття наших сердець, від войовничого запалу українського народу, від теплих долоньок наших дітей. Ми йдемо разом до Перемоги над найжорстокішим та найпідлішим ворогом. Хочеться обійняти увесь цей жорстокий світ, наповнити любов'ю та вірою, зігріти та захистити кожного воїна. Ніщо так не надихає, як всеперемагаюча віра в наші ЗСУ, у їх героїзм, у їх силу та волю. Вам, Герої, уклін земний за жертовність, за патріотизм, за порядність! Для вас "справедливість", "гідність", "свобода", "Україна" є не просто словами, а сенсом життя. Щоб жила наша Україна,а українці були вільними - заслуга всіх тих, хто поліг за наше краще майбутнє. Пам'ятаймо це! Пам'ятаймо всіх, живих і тих, хто вже не з нами: солдатів, активістів, бійців територіальної оборони, лікарів і волонтерів, цивільних і кожне дитя, вбите отою східною ордою. Закарбуймо їхні імена у пам'ять вічності, тоді вони не помруть, а будуть завжди з нами. У наших серця вони, Герої,житимуть вічно. Хоч зараз важко нам, і неспокійно у нашому домі, але вже не раз доведено, що наш український народ здолає всі перешкоди. Герої не вмирають! Вони будуть жити у пам'яті народній у віках, будуть прикладом у вихованні героїзму та патріотизму.

Тріпочуть на вітрі прапори,
Хоругви донизу аж гне.
На лицях скорбота і горе,
Священник молитву дає.
І гімн України ударив -
На грудях тримає всяк знак.
Героя ховають ... Загинув ...
За сорок, не був вже юнак...
У пастку в засаду потрапив.
Москаль, будь же проклятий ти!
У голову смертельно поранив....
Загинув... Хоробрий вояк...
І плаче над гробом родина,
І мліє від горя рідня.
Поліг, як герой ! Він загинув!
Щоб бачить нам світло щодня...

Нам бачить.... згорьована мати ледь дише,
Шукає розраду у тім,
Що близько від дому надгробок
І син захоронений в нім...
Багато по полю, аж страшно,
Тіла убієнних лежать.
Додому чекає родина -
Не може ще їх поховать...
Війна- не паради на свята,
Війна - це розруха і смерть.
Багато молитв матерями
За захист... Край наповнений вщерть,
Наповнений їх молитвами,
Щоб Бог оберіг їх синів...
Щоб поле не було покрите
Убитих рашистами тіл...
Щоб Бог хоронив їх у бою,
Давав їм завзяття і дух,
Щоби рашист той проклятий
Вернувся додому і вчух...
Моліться батьки за солдатів,
Моліться за захист синів,
Моліться, щоб москаль той проклятий
У пеклі за злочин горів...
Борітеся ви, побратими,
За друзів полеглих в бою.
Щоб смерть їх не була даремна,
Тримайтеся міцно в строю.
Хай знає проклята вражина:
За наших убитих синів
Чекає і їх домовина,
А ні, то ями край полів...
.... Опущені очі в солдатів -
Їх серце пронизує жаль.
До бою готують завзято
За землю! Хай згине москаль!

14.03.2023.Орися Соловей, тітка Романа Шпака
(Написаний у день похорону Героя)

Шпак Роман Мар'янович народився 1 серпня 1978 р. у селі Ордів, Радехівського району, Львівської обл. Уже в 1980 р. почав відвідувати дитячий садок. У 1984 р. пішов у перший клас Бишівської загальноосвітньої школи, де навчався у початкових класах.

У 1988 р. батьки переїжджають жити у м.Сокаль, де Роман продовжує навчання у 5 класі Сокальської загальноосвітньої школи №2.

Із спогадів класного керівника Крук Надії Григорівни « Мої світлі спогади про Романа Шпака» : « Роман прибув до 5 класу, де я була класним керівником, з іншої школи. Він дуже швидко влився в колектив класу, тому що був дуже доброзичливим, комунікабельним. Його широко відкриті, добрі, допитливі очі забути неможливо. І неймовірну посмішку, яка, здавалося, ніколи не сходила з його обличчя. Роман всім цікавився, був дуже допитливим, завжди задавав багато питань і, коли відкривав для себе щось нове, щиро, по дитячому, дивувався. Часто щось придумував, подавав різні ідеї, любив фантазувати. Роман був дуже жвавий, працьовитий, а головне - відповідальний і надійний. Зустрічалась із Романом по закінченні школи, частіше, коли він працював у відділі освіти. Мав добрі плани на майбутнє. Не судилося здійснитись, жаль і біль огортає душу. Дуже хочеться вірити, що життя Роман віддав не даремно. Все буде Україна!»

Закінчивши 9 клас, вступив до Львівського професійного училища №12, яке закінчив у 1996 році з відзнакою. Продовжує здобувати вищу освіту у Національному університеті «Львівська політехніка» за спеціальністю «Промислове і цивільне будівництво». Отримав диплом у 2002 році. Одночасно з навчанням розпочав свою трудову діяльність у житлово-комунальному управлінні на посаді маляра-штукатур IV розряду. Згодом (2000 р.) переведений на посаду майстра поточного ремонту. У цьому ж році займає посаду інженера по експлуатації житлового фонду і благоустрою. Через кілька років звільняється з даного підприємства. Від цього часу у житті Романа відбуваються дуже знакові події. Починається Помаранчева революція, активним учасником якої він був. На Майдані перебував з перших днів і до самого закінчення.

Повернувшись додому у грудні 2004 р., влаштовується працювати у відділ освіти Сокальської райдержадміністрації на посаду начальника групи з господарського обслуговування.

« Ми працювали разом 18 років. Позналилися в 2004 році. Працювали в бригаді днями і ночами. Бригада була велика та весела. Роман був дуже веселим, душею компанії. Був ініціатором різних корпоративних конкурсів, також брав у них активну участь. Звільнився у 2018 році, можна сказати з партійних питань. Одним словом, Роман був хорошою людиною, яка відповідально ставилася до своєї роботи», -згадує працівник відділу освіти, молоді та спорту Сокальської міської ради Царик Ігор.

«Роман був дуже доброю, чуйною та працьовитою людиною. Ніколи не відмовляв, відкликався на будь-які потреби. У 2016 році, коли в нас був корпоратив, у нього була зламана рука. Ми думали Роман не прийде, але він прийшов. Звісно, він не міг прийти з пустими руками, прийшов з оберемком троянд. Кожній жінці - по троянді. Це було дуже неочікувано. Справжній джентльмен. Також дуже гарно танцював: вальс, польку, усе вмів.

Спеціаліст в усіх сферах. Колись у нас у підпорядкуванні був весь район, він знав усі школи .

Був один випадок: зима була складна, вимикали світло, у свій вихідний день Роман проснувся посеред ночі від дзвінка: в одній школі потрібно було відремонтувати опалення для того ,щоб діти, коли прийшли зранку, перебували в теплій школі. Незважаючи на сильну заметіль і мороз, він прийшов і полагодив. Роман був легкий на підйом.

Коли приїжджав у січні у відпустку з війни додому, приходив відвідати нас. А коли виходив, зупинився в дверях, оглянувся, провів всіх поглядом , помахав рукою і пішов.Потім ми згадували цей момент і подумали, що він мав якісь передчуття, ніби востаннє попрощався», - ось так з любов'ю та повагою діляться спогадами про Романа колеги відділу освіти Сокальської міської ради.

У 2007 році одружується. У сім'ї народжується двоє дітей: донька Вікторія та син Володимир. Та вже незабаром сім'я розпадається.

У 2013-2014 рр. – активний учасник Революції Гідності. Двічі їздив до Києва підтримати активістів та побратимів ще з часів Помаранчевої революції. Вдруге вирушив до Києва в ту страшну ніч, коли Майдан палав, попереду були найжахливіші дні розстрілу майданівців. Поїзд, який прямував до Києва було зупинено відповідними службами у Володимирі-Волинському. Усіх обшукували. Знімали з потяга всіх, у кого знаходили щось, що було пов'язано з подіями на Майдані. Особливу увагу звертали на те, чи мають чоловіки-пасажери каски, бронежилети, чи будь-яку іншу амуніцію. У результаті потяг прибув до Києва з великим запізненням (насправді зупинили на під'їздах до столиці, щоб затримати хлопців, які поспішали на підтримку побратимів). Виручили кияни, які виїхали власним транспортом на зустріч хлопцям і довели їх до столиці.

Ще після Помаранчевої революції вступив до партії Конгресу українських націоналістів, членом якої був до кінця свого життя.У 2018 році звільнився з відділу освіти, оскільки, вирішив спробувати працювати за кордоном, у Швеції. Повернувшись в Україну у 2020 р., влаштовується працювати на посаду завідуючого господарством Жwirkівської ЗШ І-ІІІ ступенів.Далі вирішує змінити роботу і влаштовується працювати у ТОВ «ВМВ Холдінг». Звідти і був призваний до війська захищати Батьківщину 7 листопада 2022 р.Перед тим, як іти на війну, одружився вдруге (20 жовтня 2022 р.).

Служив старшим стрільцем аеромобільного батальйону військової частини А-4355,у 77 бригаді (3 батальйон, 2 відділення, 1 взвод, 9 аеромобільна рота). До лютого 2023 проходив навчання в Житомирі. Бригада почала формуватися влітку 2022 року.^[1]77 ОАеМБр була створена 28 жовтня 2022 року. Молода, але дуже амбітна частина за рік зробила величезний внесок у захист України.Бійці стояли на найважчих напрямках, де ворог кидав для штурму усі можливі сили і засоби. 12 січня 2023 року відзначена президентом України, разом з 46-ю бригадою, за утримання позицій в Соледарі та завдання ворогу «відчутних втрат».Лютий-березень 2023 року бригада веде важкі бої за утримання Бахмута.

4 березня 2023 року особливо відзначені президентом України бійці 77-ї окремої аеромобільної бригади за оборону Бахмута.3 квітня 2023 року бригада продовжує запеклі бої за Бахмут. [2] А 6 березня 2023 року у важких боях Роман загинув під час виконання бойового завдання в м.Бахмут. Був відданий

військовій присязі та українському народу, мужньо виконував військовий обов'язок.

Жителі Сокаля всім містом, багатолюдною ходою проводили в останню путь Героя, захисника України Романа Шпака. Вдома Романа не дочекалися батьки, дружина, сестра та діти. Його відспівали в кафедральному соборі святих апостолів Петра і Павла, а згодом із військовими почесними поховали на місцевому кладовищі на Алеї Слави.

1 вересня 2023 року у Сокальській ЗШ І-ІІІ ст.№2 відбулося відкриття меморіальної дошки та вшанування пам'яті випускника школи Шпака Романа Мар'яновича, який загинув, захищаючи державний суверенітет та цілісність України.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ №599/2023 «Про відзначення державними нагородами України» .

За особисту мужність, виявлену у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане виконання військового обов'язку Нагородити орденом “За мужність” ІІІ ступеня ШПАКА Романа Мар'яновича (посмертно) — солдата [3]

Ой, Романе, Романочку,
Віддав життя ти за Вкраїночку.
Не боявся ні вогню, ні меча, ні граду.
Старшим стрільцем був- дав народу присягу.
Мужній син Вкраїни-неньки,
Амбітний, плани будував,
Влучно стріляв, аби згинули зайди-воріженьки.
Твоя 46-бригада – дружня родина,
Оплакує й дотепер відважного сина.
У найстрашнішому пеклі,
у Соледарі й Бахмуті
Кувався твій гарт.
Тому Президент України
Вдячний був бійцям за їх героїзм-талант!
Без «відчутних втрат» та у важких боях
Ти служив вірно, не боявся жодних «як?».
Умів жити гідно!
За оборону Бахмута стояв на смерть!
Життя своє віддав за Перемогу й честь!
Допитливий, щирий, веселий, надійний.
У полоні прекрасних мрій, злотовійних.
Тобі іще жити, гідний козаче,
Та вража куля відібрала життя молодече.
І зосталась родина без Героя-сина,
А ненька – без воїна, захисника України.
Не забудемо твій подвиг ніколи!
Ти – оберіг нашої школи!
Сльоза материнська рясно встеляє дорогу,
Тобі шлемо любов сердець і з вірою у Перемогу.

30.10.23 Тріфонова Оріся Левківна

Список використаних джерел

1. [https://uk.wikipedia.org/wiki/77-_%D0%BC%D0%B0_%D0%BE%D0%BA%D1%80%D0%B5%D0%BC%D0%B0_%D0%B0%D0%B5%D1%80%D0%BE%D0%BC%D0%BE%D0%B1%D1%96%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B0_%D0%B1%D1%80%D0%B8%D0%B3%D0%B0%D0%B4%D0%B0_\(%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D0%B0\)](https://uk.wikipedia.org/wiki/77-_%D0%BC%D0%B0_%D0%BE%D0%BA%D1%80%D0%B5%D0%BC%D0%B0_%D0%B0%D0%B5%D1%80%D0%BE%D0%BC%D0%BE%D0%B1%D1%96%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%B0_%D0%B1%D1%80%D0%B8%D0%B3%D0%B0%D0%B4%D0%B0_(%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D0%B0))
2. <https://www.facebook.com/77oaembr>
3. <https://www.president.gov.ua/documents/5992023-48249>
4. <https://www.facebook.com/groups/1952945761587982/posts/3506125509603325/>

Додатки

1. Роман : життя до війни...

2.Збройні Сили України

З.Родина

Батьки

Сестра

4. Учасник Помаранчевої революції

5. Посвята пам'ятної дошки Шпаку Роману у Сокальській ЗШ І-ІІІ ст№2 [4]

